

Etusivu>Rahavaateet>Vähäiset vaatimukset

Tämän sivun alkukielistä versiota on muutettu äskettäin. Päivitystä suomennetaan parhaillaan.

kroaatti

Swipe to change

Vähäiset vaatimukset

Kroatia

1 Vähäisiä vaatimuksia koskevan menettelyn olemassaolo

Kroatiassa vähäisiin vaatimuksiin sovelletaan siviiliprosessilain (*Zakon o parničnom postupku*, maan virallisen lehden (*Narodne novine*) nrot 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 ja 70/19) 457–467.a §:n säännöksiä, kun taas 11. heinäkuuta 2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 861/2007 käyttöön otettuun, vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaan eurooppalaiseen menettelyyn sovelletaan siviiliprosessilain 507.o–507.ž §:n säännöksiä.

1.1 Soveltamisala, vaatimuksen määrällinen katto

Kunnallisissa tuomioistuimissa (*općinski sud*) käsitellään enintään 10 000 kunan suuruisia vähäisiä vaatimuksia.

Kauppatuomioistuimissa (*trgovački sud*) käsitellään enintään 50 000 kunan suuruisia vähäisiä vaatimuksia.

Vähäisiksi vaatimuksiksi katsotaan myös vaatimukset, joissa ei ole kyse rahamääräisestä vaateesta vaan siitä, että kantaja ilmoittaa kanteessa tyytyvänsä tiettyyn summaan, joka on enintään 10 000 kunaa (menettely kunnallisessa tuomioistuimessa) tai enintään 50 000 kunaa (menettely kauppatuomioistuimessa).

Vähäisiksi vaatimuksiksi katsotaan myös vaatimukset, joissa ei ole kyse rahamääräisestä vaateesta vaan sellaisen irtaimen omaisuuden siirrosta, jonka arvoksi kantaja on ilmoittanut kanteessa enintään 10 000 kunaa (menettely kunnallisessa tuomioistuimessa) tai enintään 50 000 kunaa (menettely kauppatuomioistuimessa).

Asetusta (EY) N:o 861/2007 sovelletaan, jos vaatimuksen arvo ilman korkoja, kuluja ja kustannuksia on enintään 2 000 euroa ajankohtana, jolloin toimivaltainen tuomioistuin vastaanottaa vaatimushakemuksen.

1.2 Menettelyn aloittaminen

Vähäisiä vaatimuksia käsitellään kunnallisessa tuomioistuimessa tai kauppatuomioistuimessa siviiliprosessilain 34 ja 34.b §:ssä vahvistettujen asiallista toimivaltaa koskevien sääntöjen mukaisesti. Menettely pannaan vireille toimittamalla toimivaltaiseen tuomioistuimeen täytäntöönpanohakemus, joka perustuu notaarin vahvistamaan viralliseen alkuperäiseen asiakirjaan, jos täytäntöönpanomääräystä on vastustettu aiheellisesti ja annetussa määräajassa.

1.3 Lomakkeet

Lomakkeet, hakemukset ja ilmoitukset on toimitettava joko faksilla tai sähköpostitse, ja niitä käytetään ainoastaan asetuksen (EY) N:o 861/2007 mukaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa eurooppalaisessa menettelyssä.

Vähäisiä vaatimuksia koskevan menettelyn vireillepanoa varten ei ole olemassa muita lomakkeita.

1.4 Neuvoja

Siviiliprosessilaissa ei säädetä erikseen vähäisiin vaatimuksiin liittyvästä oikeusavusta. Niitä koskevissa riita-asioissa osapuolet voivat käyttää asianajajaa. Jos maksuttomasta oikeusavusta annetussa laissa (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*, virallisen lehden nrot 143/13 ja 98/19) säädetyt edellytykset täyttyvät, osapuolet voivat saada maksutonta oikeusapua.

Lisätietoa Kroatian oikeusapujärjestelmästä löytyy osoitteesta <https://pravosudje.gov.hr/besplatna-pravna-pomoc/6184>.

1.5 Todisteiden vastaanottamista koskevat säännöt

Vähäisiä vaatimuksia koskevassa menettelyssä osapuolten on viimeistään kannetta tai vastinetta toimittaessaan esitettävä kaikki seikat, joihin kanne/vastine perustuu, sekä kyseisiä seikkoja tukevat todisteet.

Maksamismääräystä vastustavassa vähäisiä vaatimuksia koskevassa menettelyssä kantajan on kannetta nostaessaan esitettävä tuomioistuimelle kaikki ne seikat, joihin kanteen vaatimus perustuu, ja niitä tukevat todisteet 15 päivän kuluessa maksamismääräyksen peruuttavan päätöksen vastaanottamisesta.

Maksamismääräystä vastustavassa vähäisiä vaatimuksia koskevassa menettelyssä vastaajan on vastinetta toimittaessaan esitettävä tuomioistuimelle kaikki seikat, joihin vastineen vaatimus perustuu, ja niitä tukevat todisteet 15 päivän kuluessa kanteen vastaanottamisesta.

Osapuolet voivat esittää valmisteluistunnossa uusia seikkoja ja/tai todisteita vain, jos osapuolet eivät itsestään riippumattomista syistä ole voineet esittää niitä kanteen/vastineen yhteydessä.

Tuomioistuin hylkää osapuolten valmisteluistunnossa esittämät seikat ja todisteet, jos edellä mainittu edellytys ei täyty.

Todisteluun sovelletaan siviiliprosessilain yleisiä sääntöjä. Niiden mukaan todisteina voidaan käyttää tapahtumapaikalla käyntiä, asiakirjoja sekä silminnäkijöiden, asiantuntijoiden ja osapuolten lausuntoja. Tuomari päättää, mitkä esitetyistä todisteista otetaan huomioon ratkaisevia seikkoja määriteltäessä.

Todistelusta on lisätietoja oikeusportaalin sivuilla ”[Todistelu – Kroatia](#)”.

1.6 Kirjallinen menettely

Vähäiset vaatimukset käsitellään kirjallisessa menettelyssä.

Vähäisiä vaatimuksia koskevassa menettelyssä vaatimus annetaan aina tiedoksi vastaajalle, jotta tämä voi esittää vastineen. Kutsussa saapua valmisteluistuntoon tuomioistuin ilmoittaa osapuolille, että kantajan katsotaan luopuneen vaatimuksestaan, jos tämä ei saavu valmisteluistuntoon, että istunnossa ei voi esittää uusia seikkoja ja/tai todisteita lukuun ottamatta siviiliprosessilain 461.a §:n 6 momentissa tarkoitettuja tapauksia (joissa osapuolet eivät itsestään riippumattomista syistä ole voineet esittää kyseisiä seikkoja ja/tai todisteita kanteessaan/vastineessaan tai kyseisen pykälän 3 ja 4 momentissa tarkoitetuissa huomautuksissaan), että valmisteluistunnossa päätetään asian esikäsittely ja toimitetaan myös pääkäsittely, paitsi jos se ei ole mahdollista siviiliprosessilain 461.a §:n 6 momentissa tarkoitettujen olosuhteiden vuoksi, ja että päätöksestä voi valittaa vain vetoamalla aineellisen oikeuden virheelliseen soveltamiseen tai siviiliprosessilain 354 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin, siviiliprosessia koskevien säännösten vakaviin loukkauksiin kyseisen momentin 3 kohdassa olevaa loukkausta lukuun ottamatta. Tässä tarkoitettuja loukkauksia ovat

- 1 kohta – tuomion antamiseen on osallistunut tuomari, joka olisi lain mukaan pitänyt jäävätä (siviiliprosessilain 71 §:n 1 momentin 1–6 kohta) tai joka oli jääväty tuomioistuimen päätöksellä, taikka henkilö, jolla ei ole tuomarin asemaa;

- 2 kohta – on annettu päätös asiassa, joka ei kuulu tuomioistuimen toimivaltaan (siviiliprosessilain 16 §);
- 4 kohta – tuomioistuin on perustanut päätöksensä siviiliprosessilain 3 §:n 3 momentin vastaisesti sellaisiin osapuolten toimittamiin seikkoihin, joita ei olisi pitänyt ottaa tutkittavaksi;
- 5 kohta – tuomioistuin on siviiliprosessilain vastaisesti antanut tuomion vaatimuksen hyväksymisen tai siitä luopumisen perusteella tai antanut yksipuolisen tuomion tai tuomion ilman oikeudenkäyntiä;
- 6 kohta – laittoman teon tai tiedoksiannon laiminlyönnin seurauksena osapuolelle ei ole annettu mahdollisuutta tulla kuulluksi tuomioistuimessa;
- 7 kohta – tuomioistuin on siviiliprosessilain vastaisesti hylännyt osapuolen pyynnön käyttää menettelyssä äidinkieltään ja sen kirjaimistoa ja seurata menettelyä kyseisellä kielellä ja osapuoli on tehnyt asiasta valituksen;
- 8 kohta – henkilö, joka ei voi olla menettelyn osapuoli, on osallistunut menettelyyn kantajana tai vastaajana; jos osapuolena olevaa oikeushenkilöä ei ole edustanut valtuutettu henkilö; jos oikeustoimikelvottomalla osapuolella ei ole ollut oikeudellista edustajaa; jos osapuolen asiamiehellä ei ole ollut tarvittavaa valtuutusta käydä oikeutta tai toteuttaa tiettyjä prosessitoimia, paitsi jos tällainen valtuutus on myönnetty myöhemmin;
- 9 kohta – on tehty päätös asiassa, josta oli jo vireillä menettely tai josta on jo annettu lainvoimainen tuomio tai josta on jo päästy sovintoon joko tuomioistuimessa tai erityissäännösten nojalla sen ulkopuolella, mutta tuomioistuimessa saavutettua sovintoa vastaavalla tavalla;
- 10 kohta – yleisöltä on lainvastaisesti eväty pääsy oikeuden istuntoon;
- 11 kohta – tuomiossa on puutteita, joiden takia sitä ei voida ottaa tarkasteltavaksi, ja varsinkin jos tuomiolauselma ei ole ymmärrettävä; tuomiolauselma on epä johdonmukainen tai ristiriidassa tuomion perustelujen kanssa; tuomiossa ei perustella ratkaisevia seikkoja; se, mitä tuomion perusteluissa todetaan menettelyssä annettuihin todistajanlausuntoihin liittyvistä asiakirjoista ja pöytäkirjoista, on ratkaisevien seikkojen osalta ristiriidassa näiden asiakirjojen ja pöytäkirjojen tosiasiallisen sisällön kanssa;
- 12 kohta – tuomio ylittää vaatimuksen;
- 13 kohta – on annettu ratkaisu asiassa, jossa määräaika vaatimuksen esittämiselle oli umpeutunut ja joka olisi tästä syystä pitänyt jättää tutkimatta (siviiliprosessilain 282 §:n 1 momentti);
- 14 kohta – asiaa ei ole ennen kanteen nostamista yritetty ratkaista sovittelemalla tai muulla vaihtoehtoisella riidanratkaisumenettelyllä, mistä syystä kanne olisi pitänyt hylätä.

Jos osapuolella ei ole vakituista tai tilapäistä asuinpaikkaa Kroatiaassa ja jos hänen osoitteensa on tuntematon, oikeuden asiakirjojen tiedoksianto tapahtuu Kroatiaa sitovan kansainvälisen lainsäädännön ja EU:n lainsäädännön mukaisesti. Jälkimmäisellä viitataan asetuksen (EY) N:o 861/2007 13 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn.

1.7 Tuomion sisältö

Koska tuomion sisällöstä vähäisiä vaatimuksia koskevissa riita-asioissa ei ole erityisiä säännöksiä, asiassa sovelletaan siviiliprosessilain yleisiä säännöksiä ja varsinkin 338 §:ää, jonka mukaan kirjallisessa tuomiossa on oltava johdanto-osa, tuomiolauselma ja perustelut.

Tuomion johdanto-osan on sisällettävä maininta siitä, että tuomio annetaan Kroatian tasavallan nimissä; tuomioistuimen nimi; yhden tuomarin kokoonpanossa toimivan tuomioistuimen tuomarin taikka tuomarineuvoston puheenjohtajan, esittelevän tuomarin ja muiden jäsenten etu- ja sukunimi; osapuolten ja heidän edustajiensa ja asiamiestensä suku- ja etunimi (tai toiminimi), henkilönnumero ja vakituinen tai tilapäinen asuinpaikka (tai toimipaikka); riidan aihe lyhyesti; pääkäsitelyn päättymispäivä; maininta siitä, ketkä osapuolista ja heidän edustajistaan ja asiamiehistään olivat läsnä pääkäsitelyssä; ja tuomion antamispäivä.

Tuomiolauselma sisältää päätöksen, jolla hyväksytään tai hylätään pääasiaan liittyvät vaatimukset ja johdetut vaatimukset, sekä päätöksen saatavan olemassaolosta (siviiliprosessilain 333 §)

Tuomion perusteluissa tuomioistuin toistaa osapuolten vaatimukset ja heidän esittämänsä seikat ja todisteet. Tuomioistuin kertoo, mitkä seikat se on selvittänyt, miksi ja miten, ja jos selvitys on tapahtunut todisteiden pohjalta, mitä todisteita on esitetty ja miksi ja miten tuomioistuin on niitä arvioinut. Tuomioistuin ilmoittaa tuomion perusteluissa, mitä aineellisen oikeuden säännöksiä se on soveltanut osapuolten vaatimusten osalta. Lisäksi se ottaa tarvittaessa kantaa osapuolten näkemyksiin riidan oikeudellisista perusteista ja osapuolten esittämiin vaatimuksiin ja vastineisiin, siltä osin kuin se ei ole esittänyt perusteluja niitä koskevissa, menettelyn aikana tekemissään päätöksissä.

Yksipuolisen tuomion ja vaatimuksen hyväksymiseen tai siitä luopumiseen perustuvan tuomion perusteluissa ilmoitetaan ainoastaan tällaisen tuomion antamisen perustelut.

1.8 Kulujen korvaaminen

Päätös vähäisiä vaatimuksia koskevassa menettelyssä aiheutuvien kulujen korvaamisesta tehdään siviiliprosessilain yleisten sääntöjen mukaisesti. Niiden mukaan tapauksen kokonaan häviävän osapuolen on korvattava vastapuolelle ja tämän väliintulijalle aiheutuneet kulut.

Jos osapuolet voittavat tapauksen vain osittain, tuomioistuin määrittää ensin kunkin voitto-osuuden prosenteissa ja vähentää sitten vähemmän voitokkaan osapuolen osuuden voitokkaamman osapuolen osuudesta. Tämän jälkeen tuomioistuin laskee kaikki ne voitokkaamman osapuolen kulut erikseen ja yhteen, joita sille on aiheutunut menettelyn loppuun saattamisesta asianmukaisesti. Kuluista korvataan määrä, joka vastaa edellä mainitun vähennyslaskun tuloksena saatua prosentiosuutta. Voitto-osuutta arvioitaessa otetaan huomioon osapuolen lopullinen vaatimus ja se, miten hyvin vaatimus on perusteltu. Edellä esitetystä riippumatta tuomioistuin voi siviiliprosessilain 156 §:n 1 momentin nojalla määrätä osapuolen korvaamaan toiselle osapuolelle tietyt kulut. Kyseisen momentin mukaan osapuolen on lopputuloksesta riippumatta korvattava vastapuolelle kulut, jotka ovat aiheutuneet hänen omasta virheestään tai aiheuttamistaan tapahtumista.

Jos voittaneiden osapuolten voitto-osuus on lähes identtinen, tuomioistuin voi määrätä kunkin osapuolen maksamaan omat kulunsa tai osapuolen korvaamaan toisen osapuolen tietyt kulut siviiliprosessilain edellä mainitun momentin nojalla.

Tuomioistuin voi määrätä toisen osapuolen maksamaan kaikki vastapuolelle ja tämän väliintulijalle aiheutuneet kulut, jos vastapuoli on hävinnyt ainoastaan suhteellisen vähäpätöisen kanteen osan, josta ei ole aiheutunut erityisiä kuluja.

Lopputuloksesta riippumatta osapuolen on korvattava vastapuolelle kulut, jotka ovat aiheutuneet hänen omasta virheestään tai aiheuttamistaan tapahtumista.

1.9 Muutoksenhakumahdollisuus

Muutoksenhakuun sovelletaan siviiliprosessilain yleisiä säännöksiä, joiden mukaisesti vähäisiä vaatimuksia koskevan menettelyn osapuolet voivat hakea muutosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioihin ja päätöksiin 15 päivän kuluessa kyseisen tuomion tai päätöksen oikeaksi todistetun jäljennöksen tiedoksiantopäivästä.

Vähäisiä vaatimuksia koskevan menettelyn päättävästä tuomiosta tai päätöksestä voi valittaa ainoastaan vetoamalla aineellisen oikeuden virheelliseen soveltamiseen tai siviiliprosessilain 354 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin, siviiliprosessissa koskevien säännösten vakaviin loukkauksiin kyseisen momentin 3 kohdassa tarkoitettua loukkausta lukuun ottamatta.

Päivitetty viimeksi: 06/02/2023

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen

verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.